

že zasetím obilí je odstraňuje, odnímá z dosahu majitele zástavního listu obilního a znemožňuje mu tak, aby se uspokojil ze zástavy obžalovaným smluvně poskytnuté k zajištění a event. uspokojení majitele obilního zástavního listu. Rozhodl-li se přes toto vědomí odstraniti obilí — nechť z jakékoliv pohnutky — jednal v úmyslu zmařiti uspokojení majitele zástavního listu obilního. Toto zmaření a tento úmysl není vyloučen tím, že měl ještě jiný majetek a že byla pohledávka Hospodářského družstva zavtělena — a to, jak vyplývá z výpovědi K., exekučně — na knihovním majetku obžalovaného. I kdyby se zajištění stalo v pořadí skýtajícím jistotu, jak tvrdí obžalovaný, byla by tím vyloučena jen možnost trvalé škody a poškozovacího úmyslu, který nepatří k náležitostem skutkové podstaty souzeného přečinu. — — — —

Čís. 5932.

Kandidátní listiny, jež nebyly tištěny podle § 25, odst. 2 zákona čís. 75/1919 Sb. z. a n. písmem téhož druhu, jsou »nesprávné« podle § 68, I, čís. 2 tohoto zákona.

Neznalostí předpisu § 25 cit. zákona se pachatel nemůže omlouvat (§§ 3, 233 tr. zák.).

(Rozh. ze dne 18. června 1937, Zm I 329/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmatečné stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu, jímž byli obžalováni A. a B. podle § 259, č. 2 tr. ř. zproštěni obžaloby pro přečin podle § 68 zákona ze dne 31. ledna 1919, č. 75 Sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek a uznal oba obžalované vinnými podle obžaloby.

Z d ů v o d ů:

Ve zjištěném skutku obou obžalovaných, že totiž A. jako starosta obce a B. jako ředitel městského úřadu dali koncem listopadu 1936 v M. k obecním volbám vypsáním na den 6. prosince vytisknouti kandidátní listinu české volební skupiny latinkou, kandidátní listiny německých stran švabachem, byť i jinak veškeré kandidátní listiny byly tištěny ve stejné úpravě, a že dali pak tyto kandidátní listiny rozdělit, shledává nalézací soud náležitosti objektivní stránky skutkové podstaty přečinu podle § 68 zák. ze dne 31. ledna 1919, čís. 75 Sb. z. a n., správně usoudiv, že latinka a švabach (fraktura) nejsou písmem téhož druhu ve smyslu § 25, odst. 2 cit. zák. Rozsudek osvobozuje však oba obžalované od obžaloby z přečinu podle § 68, odst. I., č. 2 zák. čís. 75/1919 Sb. z. a n. pro nedostatek skutkové podstaty přečinu po stránce subjektivní. Dovojuje z účelu předpisů o shodné úpravě kandidátních listin a z rozhodnutí nejvyššího správního soudu, vydaných v r. 1930 s hlediska uplatňovaných námitek proti volbám, pokud závady na kandidátkách při volbách mohly mít vliv na výsledek voleb a zda případnými vadami byla svoboda, čistota a tajnost volby vážně porušena, že o zákonném pojmu »písmem téhož druhu« mohou nastati pochybnosti a že obžalovaní mohli již sami o sobě pochybovati o tom,

zda použití dvojitého písma na kandidátních listinách je zákonem zakázáno; z okolnosti, že podle sdělení okresního hejtmána dohlédací úřad by v dotčeném případě nesprávnost kandidátních listin nemohl uznati a že tudíž i právník je co do výkladu §§ 25 a 68 obec. vol. ř. nejistý, usuzuje rozsudek, že u laiků nemůže býti co do subjektivní stránky použito tak přísného měřítka, kdyžtě přečin podle § 68 obec. vol. ř. není pouhým deliktem z neposlušnosti, neboť zákon mluví tu o zlém úmyslu nebo hrubé nedbalosti a obě tyto zákonné náležitosti subjektivní stránky nutno prý vztahovati též na výklad zákona. Nalézací soud neshledal v jednání obžalovaných zlý úmysl a nedospěl ani ku přesvědčení, že vzhledem k pochybnostem co do výkladu zákona byli si obžalovaní vědomi toho, že porušují svým jednáním zákon.

Zmateční stížnost státního zastupitelství vytýká právem rozsudku, že odůvodňuje osvobození obžalovaných jejich právním omylem, jenž nemůže býti důvodem pro trestnost činu omluvným. Dovolává-li se trestní norma § 68, odst. I, č. 2 zák. čís. 75/1919 Sb. z. a n. k výkladu pojmu »nesprávné kandidátní listiny« předpisu § 25 téhož zákona a činí-li jej takto součástí skutkové podstaty trestného činu, není omyl obžalovaných omylem skutkovým, nýbrž jde u nich o právní neznalost nebo mylný výklad zákona co do těch náležitostí, jimiž kandidátní listiny mají býti vybaveny. Neznalostí zákona nemůže se podle § 233 tr. z. pachatel trestných skutků, jež nejen podle trestního zákona z roku 1852, nýbrž též podle pozdějších trestních ustanovení za přečin jsou prohlášeny, omlouvati, zejména jde-li o přestoupení zvláštních zařízení, jež podle svého stavu, zaměstnání nebo poměrů znáti jest povinen. Obžalovaní však svůj čin neznalostí zákona ani neomlouvali. Přiznali výslovně, že zákon znali. Že pak měli pochybnosti o správnosti svého postupu, vyplývá z rozsudkového zjištění, obsaženého v reprodukci jejich zodpovídání, že původně měli snahu dáti vytisknouti všechny kandidátní listiny latinkou, že k tomu nedošlo jen z důvodu, že tiskárna nebyla dostatečně zásobena větším počtem potřebných tiskových typů, a že si předem zjednávali jistotu, zda pro odlišnost tisku a zamýšlenou úpravu kandidátek nebudou činěny proti volbě nějaké námitky. Při tomto zjištěném stavu vyplynulo jejich přestoupení zákona, jež co do znění znali a jenž svým předpisem o nezbytnosti tisku kandidátních listin písmem nejen stejné velikosti, nýbrž i téhož druhu je jednoznačný, z jejich uváženého rozhodnutí nedbatí přesně zákonného příkazu a jeví se takto znaky skutku zúmyslně spáchaného.

Čís. 5933.

Zákon má v § 310, odst. 2 tr. zák. na mysli len také zamestnanie, k vykonávaniu ktorého sa vyžaduje zvláštna spôsobilosť, odborná znalosť, alebo úradné oprávnenie, tedy také zamestnanie, ktoré je nejakým spôsobom pod úradným dozorom. Nespadá sem obsluha stroja továrnym robníkom.

(Rozh. zo dňa 18. júna 1937, Zm III 296/37.)